

ROZPORZĄDZENIA
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia ..... 2015 r.

**w sprawie sposobu oraz szczegółowych warunków wykonywania kar, środków karnych
i środków zabezpieczających w systemie dozoru elektronicznego**

Na podstawie art. 43c § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Po otrzymaniu prawomocnego wyroku lub postanowienia albo po zwrocie akt sądowi I instancji, sąd wykonujący orzeczenie wprowadza do systemu komunikacyjno-monitorującego dane dotyczące orzeczenia oraz wysyła w tym systemie żądanie o nadesłanie informacji, czy warunki techniczne pozwalają na niezwłoczne rozpoczęcie wykonania kary.

2. Sąd przekazuje żądanie, o którym mowa w § 1, niezwłocznie po uprawomocnieniu się wyroku lub postanowienia albo po zwrocie akt sądowi I instancji.

3. W przypadku odroczenia wykonania kary na podstawie art. 43i § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy, zwanej dalej „Kodeksem”, podmiot dozoru informuje sąd o zmianie warunków technicznych pozwalającej na rozpoczęcie wykonywania kary w systemie dozoru elektronicznego niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 7 dni od powzięcia tej informacji.

4. W terminie 21 dni przed upływem okresu odroczenia, o którym mowa w art. 43i § 2 Kodeksu, sąd ponownie przesyła w systemie komunikacyjno-monitorującym żądanie o nadesłanie informacji, czy warunki techniczne pozwalają na niezwłoczne rozpoczęcie wykonania kary.

---

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 111, poz. 1194, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405, Nr 243, poz. 2426 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1363 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 123, poz. 849, z 2008 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 22, poz. 119, Nr 62, poz. 504, Nr 98, poz. 817, Nr 108, poz. 911, Nr 115, poz. 963, Nr 190, poz. 1475, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 34, poz. 191, Nr 40, poz. 227, Nr 125, poz. 842 i Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 39, poz. 201 i 202, Nr 112, poz. 654, Nr 129, poz. 734, Nr 185, poz. 1092, Nr 217, poz. 1280 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 908, z 2013 r. poz. 628 i 1247, z 2014 r. poz. 287, 619 i 1707 oraz z 2015 r. poz. 21.

§ 2. 1. Jeśli z informacji podmiotu dozoru wynika, że warunki techniczne pozwalają na rozpoczęcie wykonywania kary, sąd niezwłocznie przekazuje zawodowemu kuratorowi sądowemu polecenie zebrania informacji, o których mowa w art. 43h § 4 Kodeksu.

2. Sądowy kurator zawodowy informacje, o których mowa w ust. 1, przekazuje sądowi niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od otrzymania polecenia sądu.

3. Wykonując czynność zebrania informacji sądowy kurator zawodowy w miarę możliwości odbiera od osób pełnoletnich wspólnie zamieszkujących ze skazanym pisemne oświadczenia o wyrażeniu zgody na wykonywanie dozoru elektronicznego oraz umożliwienie podmiotowi dozoru przeprowadzania czynności kontrolnych. Oświadczenia przekazuje się sądowi w terminie, o którym mowa w ust. 2.

4. Po przystąpieniu do wykonania czynności zebrania informacji sądowy kurator zawodowy poucza osoby pełnoletnie wspólnie zamieszkujące ze skazanym o skutkach prawnych wynikających zarówno z wyrażenia, jak i niewyrażenia zgody na wykonywanie dozoru elektronicznego oraz umożliwienie podmiotowi dozoru przeprowadzania czynności kontrolnych.

§ 3. 1. Przy uruchomieniu środków technicznych podmiot dozoru informuje skazanego o:

- 1) sposobie działania powierzonych środków technicznych, w tym o możliwości wystąpienia zakłóceń w ich działaniu, a także o obowiązku powiadomienia podmiotu dozoru i sposobie zachowania się skazanego w przypadkach wystąpienia tych zakłóceń;
- 2) obowiązku i sposobie dbania o powierzone środki techniczne, a zwłaszcza ich ochrony przed utratą, zniszczeniem, uszkodzeniem lub uczynieniem niezdatnymi do użytku oraz zapewnienia stałego zasilania energią elektryczną;
- 3) obowiązku poddania się czynnościom kontrolnym podmiotu dozoru, mającym na celu sprawdzenie prawidłowości funkcjonowania powierzonych środków technicznych;
- 4) rodzaju i sposobach przeprowadzania czynności kontrolnych;
- 5) treści art. 43s Kodeksu oraz odpowiedzialności karnej przewidzianej za naruszenie przepisów o wykonywaniu kar, środków karnych i środków zabezpieczających w systemie dozoru elektronicznego.

2. Przy uruchomieniu rejestratora przenośnego lub stacjonarnego podmiot dozoru instruuje osobę chronioną zakazem zbliżania co do sposobu używania rejestratora. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 4. 1. Przekazywanie żądań, poleceń, wniosków, informacji, wezwań i zawiadomień pomiędzy sądem, sędzią, sądowym kuratorem zawodowym, podmiotem dozoru i podmiotem prowadzącym centralę monitorowania odbywa się za pośrednictwem systemu komunikacyjno-monitorującego.

2. W czasie pierwszego kontaktu ze skazanym sądowy kurator uzyskuje od niego numer telefonu lub adres poczty elektronicznej, umożliwiające mu kontaktowanie się ze skazanym podczas wykonywania kary, środka karnego lub środka zabezpieczającego; jeżeli skazany wyraził na to zgodę, wezwań, zawiadomień lub przekazywania informacji można dokonywać także telefonicznie lub za pośrednictwem poczty elektronicznej.

3. Osoby upoważnione mogą żądać od skazanego wyjaśnień również przy użyciu rejestratora stacjonarnego w czasie, gdy skazany ma obowiązek przebywać w zasięgu tego urządzenia. W przypadku nieodebrania połączenia przychodzącego do rejestratora stacjonarnego w systemie komunikacyjno-monitorującym pozostawia się adnotację o czasie nieodebranego połączenia.

§ 5. 1. Czynności podejmowane w czasie wykonywania kary w systemie dozoru elektronicznego dokumentuje się przez zapis danych w systemie komunikacyjno-monitorującym.

2. Sąd właściwy w sprawach wykonywania dozoru elektronicznego umieszcza w systemie komunikacyjno-monitorującym informacje wynikające z orzeczeń, niezbędne do wykonywania kary w systemie dozoru elektronicznego.

3. W systemie komunikacyjno-monitorującym umieszcza się również informacje wynikające z pism procesowych i decyzji, niezbędne do wykonywania kary w systemie dozoru elektronicznego.

4. Podmiot dozoru niezwłocznie przekazuje sądowemu kuratorowi zawodowemu przyjęte od skazanego, zwłaszcza w czasie wykonywania czynności kontrolnych wnioski, skargi i prośby związane z wykonywaniem kary. Jeżeli wnioski, skargi i prośby zostały przyjęte w formie ustnej, podmiot dozoru sporządza notatkę służbową, w której zamieszcza ich treść; w takim wypadku przekazaniu podlega ta notatka.

§ 6. Przystępując do instalacji u skazanego środków technicznych podmiot dozoru ustala jego tożsamość na podstawie dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz uzyskuje od skazanego dane osobowe i inne informacje, jedynie w zakresie niezbędnym do instalacji i kontroli środków technicznych, w tym o miejscu przebywania w wyznaczonym czasie; w przypadku powzięcia w tym zakresie wątpliwości, upoważniony podmiot dozoru zwraca się do Policji o podjęcie czynności mających na celu identyfikację skazanego.

§ 7. Niezwłocznie po uruchomieniu środków technicznych niezbędnych do wykonywania kary sądowy kurator zawodowy przeprowadza ze skazanym rozmowę, w której informuje go o jego obowiązkach i uprawnieniach, w szczególności wynikających z art. 43n Kodeksu. Rozmowa ma ponadto na celu ustalenie i omówienie wszelkich niezbędnych zagadnień dotyczących współpracy skazanego z sądowym kuratorem zawodowym, zapewniających prawidłowe wykonanie kary.

§ 8. Przy wykonywaniu czynności, o których mowa w § 2 i 7, zawodowy kurator sądowy w razie potrzeby, w szczególności w celu zapewnienia mu bezpieczeństwa, może żądać pomocy Policji.

§ 9. W przypadku orzeczenia wobec skazanego zakazu zbliżania się do określonej osoby, kontrolowanego w systemie dozoru elektronicznego, sądowy kurator zawodowy, niezwłocznie po otrzymaniu informacji o wystąpieniu przez nią z wnioskiem, o którym mowa w art. 43l § 1 Kodeksu, nawiązuje kontakt z tą osobą, ustalając z nią sposób informowania o naruszeniu przez skazanego zakazu zbliżania się.

§ 10. 1. Sądowy kurator zawodowy, realizując czynności związane z kontrolą wykonywania kary w systemie dozoru elektronicznego dokonuje oceny zachowania skazanego, uwzględniając w szczególności:

- 1) przestrzeganie przez skazanego porządku prawnego;
- 2) przestrzeganie przez skazanego obowiązków związanych z wykonywaną karą;
- 3) stosunek skazanego do organów uprawnionych do wykonywania orzeczenia.

2. Sądowy kurator zawodowy udziela informacji dotyczących kwestii, o których mowa w ust. 1, na każde żądanie sądu.

§ 11. 1. W przypadku wykonywania środka karnego w postaci zakazu wstępu na imprezę masową podmiot prowadzący centralę monitorowania niezwłocznie informuje skazanego o terminach imprez masowych, w czasie trwania których ma on obowiązek przebywać w miejscu stałego pobytu lub w innym wyznaczonym miejscu.

2. Terminy imprez masowych, o których mowa w ust. 1, podmiot prowadzący centralę monitorowania określa na podstawie informacji przekazanych przez Komendanta Głównego Policji.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2015 r.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie sposobu oraz szczegółowych warunków wykonywania kar, środków karnych i środków zabezpieczających w systemie dozoru elektronicznego stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 43c § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.), zwanej dalej „k.k.w.”. Rozporządzenie określa sposób oraz szczegółowe warunki wykonywania kar, środków karnych i środków zabezpieczających w systemie dozoru elektronicznego.

Potrzeba wydania rozporządzenia wynika z nowelizacji k.k.w. przeprowadzonej ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw. Ustawa ta, wchodząc – co do zasady – w życie z dniem 1 lipca 2015 r., wprowadza kompleksowe uregulowanie zagadnień związanych z systemem dozoru elektronicznego. Problematyce tej poświęcony jest cały Rozdział VIIa k.k.w. (art. od 43a do 43 zf), a także wybrane przepisy w innych rozdziałach (w szczególności art. 173b i 173c). Jednocześnie w art. 28 uchyla obowiązującą uprzednio ustawę z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. z 2010 r. Nr 142, poz. 960, z późn. zm.).

Według dotychczasowej regulacji system dozoru elektronicznego stanowił jeden z systemów wykonywania kary pozbawienia wolności, polegający na kontrolowaniu zachowania skazanego przebywającego poza zakładem karnym przy użyciu odpowiedniej aparatury monitorującej. Nowelizacja z dnia 20 lutego 2015 r. w sposób istotny zrewidowała dotychczasowy sposób wykorzystania systemu dozoru elektronicznego, wykluczając w szczególności możliwość stosowania tego systemu do wykonywania kary pozbawienia wolności.

Z wyjątkiem rozwiązań przejściowych, od dnia 1 lipca 2015 r. przepisy prawa karnego materialnego będą przewidywały możliwość wykorzystania systemu dozoru elektronicznego do:

- kontrolowania przebywania skazanego w miejscu stałego pobytu lub w innym wyznaczonym miejscu przy karze ograniczenia wolności (art. 34 § 1a pkt 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – *Kodeks karny* (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.), zwanej dalej „k.k.”);

- kontrolowania środka karnego w postaci zakazu zbliżania się do określonych osób (art. 41a k.k.)

- kontrolowania środka karnego w postaci zakazu wstępu na imprezę masową połączonego z obowiązkiem przebywania skazanego w czasie trwania imprezy masowej w miejscu stałego pobytu lub w innym wyznaczonym miejscu (art. 41b § 3 k.k.);

- wykonywania elektronicznej kontroli miejsca pobytu orzeczonej tytułem środka zabezpieczającego (art. 93a § 1 pkt 1 k.k.).

Ustawowa regulacja problematyki dozoru elektronicznego charakteryzuje się bardzo dużym stopniem szczegółowości. Fakt ten w sposób bezpośredni wpłynął na kształt regulacji uwzględnionych w niniejszym rozporządzeniu. Respektując zasadę niepowielania przepisów ustawy upoważniającej zawiera ono tylko takie unormowania, które uszczegóławiają niewystarczająco precyzyjne zapisy ustawowe i są niezbędne do zapewnienia należytego wykonywania kar, środków karnych oraz środków zabezpieczających w systemie dozoru elektronicznego.

W rozporządzeniu zrezygnowano z zamieszczania przepisu ogólnego określającego jego przedmiot, ponieważ tytuł rozporządzenia zawiera szczegółową informację o wszystkich sprawach regulowanych w treści rozporządzenia. Nie było również potrzeby definiowania użytych w rozporządzeniu pojęć, ponieważ zostały one zdefiniowane w ustawie upoważniającej do wydania tego aktu wykonawczego. W szczególności rozporządzenie posługuje się pojęciem „kara” w rozumieniu art. 43a § 2 pkt 1 k.k.w., pojęciem „skazany” w rozumieniu art. 43a § 2 pkt 2 k.k.w, pojęciem „środki techniczne” w rozumieniu art. 43f § 1 k.k.w., pojęciem „system komunikacyjno-monitorujący” w rozumieniu art. 43f § 1 pkt 2 k.k.w. oraz pojęciem „warunki techniczne” w rozumieniu art. 43h § 1 k.k.w.

Projektowane przepisy § 1 i § 2 rozporządzenia odnoszą się do czynności poprzedzających rozpoczęcie wykonywania kary w systemie dozoru elektronicznego i mają na celu zapewnienie sprawnego ustalenia, czy istnieją warunki – zarówno techniczne, jak i rodzinne oraz socjalno-bytowe – pozwalające na wykonywanie kary w tym systemie. Uszczegóławiając przepisy art. 43k oraz art. 43i k.k.w. przewidują logiczny ciąg czynności podmiotów wykonujących karę połączoną z dozorem elektronicznym. Zakładają w szczególności, że w pierwszej kolejności następuje sprawdzenie warunków technicznych przez podmiot dozoru, a dopiero pozytywna informacja tego podmiotu uruchamia czynności zawodowego kuratora sądowego zmierzające do zebrania informacji w

przedmiocie warunków rodzinnych i bytowych skazanego. W przypadku kategorycznego stwierdzenia przez podmiot dozorujący, że warunki techniczne nie pozwalają na niezwłoczne rozpoczęcie wykonywania kary, czynności kuratora sądowego stają się bezprzedmiotowe.

Nadto projektowany przepis § 1 ust. 2 rozporządzenia przewiduje obowiązek niezwłocznego informowania sądu przez podmiot dozorujący, na podstawie pierwotnie otrzymanego żądania, również o zmianie warunków technicznych pozwalającej na rozpoczęcie wykonywania kary. Zgodnie z definicją sformułowaną w art. 43h § 1 k.k.w. warunki techniczne obejmują w szczególności liczbę oraz zasięg dostępnych nadajników i rejestratorów oraz możliwości organizacyjne ich obsługi. Ulegają one dynamicznym zmianom, a podmiot dozorujący dysponuje najlepszą i najbardziej aktualną wiedzą na temat dostępności środków technicznych oraz możliwości organizacyjnych ich obsługi. Zasadnym w związku z tym jest oczekiwanie, że pojawienie się technicznej możliwości wykonania kary zostanie sądowi niezwłocznie zakomunikowane bez potrzeby formułowania odrębnego żądania. Niewątpliwie wpłynie to na poziom efektywności postępowania wykonawczego i skróci jego czas pozwalając w szczególności na wcześniejsze uchylenie postanowienia o odroczeniu wykonania kary oraz rozpoczęcie dozoru elektronicznego. Z przepisu tego nie należy natomiast wnioskować o obowiązku podejmowania przez podmiot dozorujący jakichkolwiek czynności w terenie, zwłaszcza mających na celu bieżące monitorowanie zasięgu sieci komórkowej w miejscu pobytu skazanego.

Przepis § 3 przewiduje obowiązek przekazania zarówno skazanemu jaki i osobie chronionej informacji na temat funkcjonowania powierzonych środków technicznych, obowiązkach z tym związanych oraz sposobie zachowania w przypadku stwierdzenia zakłóceń w ich działaniu.

Przepisy § 4 zakładają, że korespondencja instytucjonalna pomiędzy organami wykonującymi dozór elektroniczny bądź kary w tym systemie, będzie odbywać się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 43f § 1 pkt 2 k.k.w. Takie rozwiązanie jest uzasadnione potrzebą zapewnienia szybkości wymiany informacji, poprzez w szczególności wykluczenie z obrotu dokumentów w formie papierowej. Oczywiście reguła ta nie ma charakteru bezwzględnego, nie obejmując w szczególności korespondencji pochodzącej od skazanego, od podmiotów, które nie mają dostępu do systemu teleinformatycznego (np. Policji), a także dokumentów, dla których przepisy rangi ustawowej przewidują formę pisemną (np. orzeczeń). Nie jest zatem możliwa całkowita rezygnacja z

prowadzenia przez sąd i zawodowego kuratora sądowego akt sprawy wykonawczej w formie pisemnej. Intencją przepisu jest natomiast zminimalizowanie zawartości tych akt do poziomu niezbędnego w świetle obowiązujących przepisów oraz ściśle ograniczonej dostępności systemu komunikacyjno-monitorującego.

K.k.w. nie zawiera odpowiednika przepisu art. 73 ust. 3 ustawy z dnia 7 września 2007 r. *o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego*, który wprost pozwalał na wzywanie i zawiadamianie skazanego o czynnościach procesowych również telefonicznie lub za pomocą stacjonarnego urządzenia monitorującego. Według nowego stanu prawnego osoby upoważnione (wymienione w art. 43n § 1 pkt 4 k.k.w.) mogą, za pośrednictwem rejestratora stacjonarnego, żądać wyjaśnień od skazanego, co zostało doprecyzowane w projektowanym przepisie § 4 ust. 3. Nie istnieją jednak przeszkody natury prawnej, by do komunikowania się ze skazanym była wykorzystywana droga telefoniczna lub poczta elektroniczna, pod warunkiem wyrażenia przez niego zgody w tym zakresie. Z tego powodu zaprojektowano przepis § 4 ust. 2, wzorowany na niemal identycznym w treści przepisie § 6 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dn. 26 lutego 2013 r. *w sprawie sposobu wykonywania obowiązków i uprawnień przez kuratorów sądowych w sprawach karnych wykonawczych*, który bardzo dobrze sprawdza się w praktyce wykonywania dozorów.

Przepis § 5 ust. 1 przewiduje generalną zasadę dokumentowania czynności podejmowanych w czasie wykonywania kary w systemie dozoru elektronicznego przez zapis danych w systemie komunikacyjno-monitorującym. Zasada ta będzie obejmować wszystkie podmioty uczestniczące w wykonywaniu dozoru elektronicznego lub kary w systemie dozoru elektronicznego (sąd, sędziego, zawodowego kuratora sądowego, podmiot dozoru, podmiot prowadzący centralę monitorowania). Wobec prawnych ograniczeń co do formy niektórych dokumentów (wyroków, postanowień, decyzji, itp.) oraz możliwości przekazywania do sprawy dokumentów w formie pisemnej (np. wniosków procesowych skazanego) za niezbędne należało uznać rozwiązanie, w myśl którego podstawowe informacje wynikające z tego typu dokumentów zostaną przeniesione do systemu komunikacyjno-monitorującego (§ 5 ust. 2 i 3). Wobec geograficznego oddalenia podmiotów jednocześnie uczestniczących w wykonywaniu kary system ten powinien odzwierciedlać aktualny jej stan oraz umożliwiać każdemu z wymienionych podmiotów zapoznanie się z bieżącym jej przebiegiem.

Przepis § 6 dotyczy obowiązku ustalania przez podmiot dozoru tożsamości skazanego oraz jego danych osobowych.

Przepis § 7 precyzuje obowiązki zawodowego kuratora sądowego wynikające z art. 173b § 3 k.k.w. Zakłada m.in. pouczenie skazanego tylko o najważniejszych obowiązkach, ponieważ szczegółowe pouczenie na piśmie skazany otrzymuje w trybie art. 43 k § 4 k.k.w.

Przepis § 8 uwzględnia okoliczność, iż zawodowy kurator sądowy będzie również organizował i kontrolował wykonywanie środka zabezpieczającego w postaci elektronicznej kontroli miejsca pobytu, o którym mowa w art. 93a § 1 pkt 1 k.k.. Środki tego rodzaju będą orzekane wobec osób potencjalnie niebezpiecznych i nieprzewidywalnych (por. art. 93c k.k.), które popełniły przestępstwo w związku z różnego rodzaju zaburzeniami psychicznymi. W trosce o bezpieczeństwo kuratorów sądowych konieczne stało się przypomnienie w treści niniejszego rozporządzenia, że przystępując do wykonywania czynności związanych zwłaszcza z realizacją środka zabezpieczającego mogą żądać pomocy (asysty) Policji. Uprawnienie w tym zakresie znajduje swoje umocowanie ustawowe w przepisie art. 9 pkt 5 ustawy z dnia 27 lipca 2010 r. *o kuratorach sądowych* (Dz. U. z 2014 r. poz. 795, z późn. zm.).

Przepis § 9 określa sposób realizacji obowiązków związanych z wykonywaniem środka karnego w postaci zakazu zbliżania się do określonej osoby, a przepisy § 11 – środka karnego w postaci zakazu wstępu na imprezę masową. W tym ostatnim przypadku należy wziąć pod uwagę okoliczność, że w k.k.w. brak jest przepisów analogicznych do przepisów zawartych w Rozdziale 5a ustawy *o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego*, co w istotnym stopniu utrudnia konstruowanie przepisów rangi wykonawczej.

Projektowany przepis § 10, realizując wytyczną sformułowaną w upoważnieniu ustawowym, określa sposób wykonywania przez sądowego kuratora zawodowego oraz przez sąd obowiązku kontroli i oceny zachowania skazanego. Na kuratorze sądowym z mocy art. 173c k.k.w. spoczywa obowiązek niezwłocznego informowania sądu o każdym przypadku naruszenia przez skazanego porządku prawnego lub nałożonego obowiązku, w szczególności o popełnieniu przez skazanego przestępstwa lub przestępstwa skarbowego. Nie ulega wątpliwości, że sprawując nadzór nad wykonywaniem kar z zastosowaniem dozoru elektronicznego, o którym mowa w art. 43d k.k.w., sąd w każdym czasie może żądać od

kuratora stosownej informacji na temat zachowania skazanego, a kurator ma obowiązek takiej informacji w określonym terminie udzielić.

Termin wejścia w życie projektowanej regulacji został skoordynowany z datą wejścia w życie ustawy upoważniającej (art. 29).

Zakres projektu ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych Ministerstwa Sprawiedliwości i Rządowego Centrum Legislacji.